

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

7 juni 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GELIJKE KANSEN

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over een mogelijke structurele erkenning van blindenzorg Licht en Liefde

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over kleuterleeftijd en kosteloze kinderopvang

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Donderdag 7 juni 2001

VOORZITTER : Mevrouw Patricia Ceysens

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.15 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over een mogelijke structurele erkenning van blindenzorg Licht en Liefde

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw De Martelaer tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over een mogelijke structurele erkenning van blindenzorg Licht en Liefde.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, blindenzorg Licht en Liefde doet in Vlaanderen aan sensibilisering en biedt ambulante dienstverlening voor blinden aan. De organisatie heeft ongeveer 65.000 cliënten, waarvan een derde jonger is dan 65. Een groot deel van de slechtzienden zijn dus ouderen. Licht en Liefde verzorgt jaarlijks een kleine 10.000 begeleidingen, waarvan twee derde aan huis. De doelgroep bestaat hoofdzakelijk uit volwassenen met een enkelvoudige visuele handicap.

Blindenzorg Licht en Liefde is niet erkend en wordt niet gesubsidieerd. De middelen komen van giften, legaten en fondsenwerving. De organisatie heeft een vijftigtal mensen in dienst, waarvan er nu zeven tijdelijk worden gesubsidieerd na de regularisatie van het DAC-statuuut. Men onderzoekt in welk wettelijk kader ze in de toekomst zullen werken.

Licht en Liefde wenst haar dienstverlening aan volwassenen met een visuele handicap dankzij erkenning en subsidiëring op een structurele manier uit

te bouwen. Men heeft vroeger al een aanvraag ingediend bij het Vlaams Fonds voor de uitbouw van een dienst voor begeleid wonen. Die aanvraag werd afgewezen. Recent zijn de diensten voor begeleid wonen echter uitgebreid. Er zijn nu 31 mensen met een visuele handicap die door een dienst begeleid wonen worden bijgestaan. Deze diensten hebben hun zorgverlening dus uitgebreid tot mensen met een sensorische handicap. In de praktijk blijken ze niet over de knowhow beschikken om blinden te helpen, en doen ze een beroep op de deskundigheid van Licht en Liefde.

Men suggereerde dat Licht en Liefde aansluiting kon zoeken bij een bestaande dienst voor thuisbegeleiding voor personen met een visuele handicap. Er werden inmiddels contacten gelegd met Spermalie en Ganspoel. De grootste belemmering is nu de regelgeving, die bepaalt dat vijftig percent van de begeleiding gericht moet zijn op kinderen onder de zes met een handicap. De begeleiding moet ook in gezinsverband gebeuren.

Mevrouw de minister, wat is uw visie op de plaats van Licht en Liefde in de dienstverlening voor personen met een visuele handicap ? Zal de begeleiding door de diensten voor begeleid wonen worden uitgebouwd die hun activiteiten uitbreiden naar personen met een sensorische handicap ? Voor een grotere samenwerking met de thuisbegeleidingsdiensten is een aanpassing van de reglementering nodig. Bent u bereid daarvoor te zorgen ?

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ondersteun deze vraag. De knowhow inzake de dienstverlening aan mensen met een visuele handicap berust bij enkele kleine groepen. Dat kan om kleine dingen gaan, zoals wegmarkeringen die herkenbaar moeten worden gemaakt voor blinden. Als daar niet op wordt gelet, kan dat tot ongelukken leiden.

Becq

Erkenningen worden echter geblokkeerd omdat men niet kiest voor het categoriale werken. Thuisbegeleidingsdiensten worden niet specifiek categoriaal erkend, bijvoorbeeld specifiek voor blinden. In de meeste gevallen is dat ook heel begrijpelijk. Aan de andere kant moeten we ervoor zorgen dat de knowhow die wordt opgebouwd door met mensen met een specifieke handicap te werken niet verloren gaat. Op welke manier kunnen organisaties die sectorspecifiek werken hun dienstverlening ter beschikking stellen van derden ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, collega's, de moeilijkheden van blindenzorg Licht en Liefde zijn mij goed bekend, onder meer door de regularisatie van de DAC'ers.

Op 23 mei werd op het hoofdkwartier van het Vlaams Fonds overlegd tussen de verantwoordelijken voor de diensten voor thuisbegeleiding voor de doelgroep visuele handicap, met name Spermalie en Ganspoel, en blindenzorg Licht en Liefde. De doelgroepen van Licht en Liefde en van de bestaande thuisbegeleidingsdiensten voor de doelgroep visuele handicap overlappen elkaar slechts in zeer kleine mate. Spermalie begeleidt enkel doofblinde personen, Ganspoel begeleidt geen volwassenen, alleen jongeren.

Beide bestaande diensten, die onder de verantwoordelijkheid van de VZW's Spermalie en Ganspoelinstituut vallen, zijn niettemin bereid om in een netwerk te treden met Licht en Liefde. De VZW's zullen een akkoord met Licht en Liefde afsluiten inzake de aanvraag van een uitbreiding van erkenning, de eventuele detachering van personeel, enzovoort. Deze overeenkomst zal ter beoordeling worden overgemaakt aan het Vlaams Fonds, en uiteraard met een gunstig vooroordeel worden bekeken. Het is immers de bedoeling om een oplossing te vinden voor Licht en Liefde. De beide bestaande diensten zullen in 2002 een substantiële uitbreiding aanvragen, waar een deel van de huidige werking van Licht en Liefde kan worden ingepast. De drie VZW's zullen constructief overleg plegen over hun structurele samenwerking in de toekomst.

Om de diensten voor begeleid wonen in staat te stellen soepel te kunnen inspelen op de vragen uit de regio, en om in samenspraak met andere zorgvoorzieners een goede dienstverlening voor alle doelgroepen te kunnen uitbouwen, werd beslist om vanaf de programmatie 2000 geen onderscheid

meer te maken tussen het aantal plaatsen voor personen met een mentale handicap en het aantal plaatsen voor personen met een motorische of sensorische handicap. De erkenning geldt dus voor al deze personen. Mevrouw Becq, er zal dus geen categoriaal onderscheid meer worden gemaakt vanaf de programmatie 2000.

Ik heb het Vlaams Fonds gevraagd na te gaan of de diensten voor begeleid wonen ook op het terrein oog blijven hebben voor vragen van alle verschillende doelgroepen. Het kan immers niet de bedoeling zijn te hervallen in een vroegere situatie, waarbij alle diensten zich opnieuw uitsluitend zouden richten op personen met een mentale handicap. Ik zal u op de hoogte houden van het resultaat van dat onderzoek. De begeleiding van personen met een sensorische handicap door diensten voor begeleid wonen blijft in de toekomst dus in elk geval mogelijk en kan door de diensten die dit wensen verder worden uitgebouwd.

Dan was er de vraag over de aanpassing van de regelgeving voor aansluiting of samenwerking met de thuisbegeleidingsdiensten. In het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1996 betreffende de erkenning en subsidiëring van thuisbegeleidingsdiensten voor personen met een handicap heb ik voorgesteld om de doelgroep voor diensten voor thuisbegeleiding uit te breiden tot die personen die niet meer bij de ouders verblijven, maar wel een beroep moeten doen op een thuisbegeleidingsdienst omwille van de handicap-specifieke knowhow. Hierdoor zullen ook de personen die nu worden begeleid door Licht en Liefde, door een dienst voor thuisbegeleiding kunnen worden begeleid. Dit ontwerp dat de regelgeving aanpast bevindt zich nu bij Inspectie van Financiën voor advies. Ik hoop het nog voor het reces aan de Vlaamse regering te kunnen voorstellen, in het kader van de heroriënteringen waarover we het hier reeds hadden bij de budgetcontrole. In wezen is het besluit dus aangepast. Alleen is die aanpassing nog niet van kracht, omdat we wachten op de Inspectie van Financiën.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik heb het gevoel dat dit dossier in een heel gunstige richting evolueert. Ik heb de indruk dat de samenwerking van Licht en Liefde met Spermalie en Ganspoel de oplossing zal bieden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over kleuterleeftijd en kosteloze kinderopvang

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over kleuterleeftijd en kosteloze kinderopvang.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op dinsdag 29 mei hebben we met aandacht kennisgenomen van de verklaringen die u samen met minister Vanderpoorten hebt afgelegd. U verklaarde dat de schoolleeftijd behouden blijft op 2,5 jaar, dat kleuterklassen kunnen worden versterkt met kinderverzorgers en dat de kinderopvang voor migranten en kansarmen kosteloos zou zijn. Dat waren althans de krachtlijnen die ik heb onthouden.

Het debat over het optrekken van de schoolleeftijd tot 3 jaar vindt zijn oorsprong in de vorige zittingsperiode, waar het werd opgestart door mevrouw Vanderpoorten. De toenmalige meerderheid volgde haar daarin. Wel heeft onze fractie toen onmiddellijk een voorstel van resolutie ingediend, omdat we ook wel wat knelpunten en aandachtspunten zagen als die schoolleeftijd zou worden opgetrokken. We vonden het onder meer heel belangrijk dat de stap voor kinderen van kansarmen en migranten naar het onderwijs, die nu al gemakkelijker gebeurt, ook voor de kinderopvang mogelijk zou zijn. We vroegen meer garanties terzake, naast garanties voor personeelszaken, met betrekking tot de kwaliteit van de kinderopvang enzovoort.

We zijn dus niet ontevreden als er een goede beleid gebeurt. Dat gebeurt trouwens nu ook al, dacht ik : binnen de kinderopvang is er nu ook al in de mogelijkheid voorzien om kleuterleidsters mee in te schakelen voor die oudere leeftijdsgroep. Ook in kinderdagverblijven werkt men zeker al leeftijdspecifiek. Ik kan me voorstellen dat ook onthaalgezinnen dat proberen, hoewel het niet altijd even evident zal zijn om dit op een gelijkaardige wijze te doen. Binnen het onderwijs wordt ruimte geschapen voor kinderverzorgers.

Toch roept dit ook vragen op. Binnen de welzijnssector is het zo al moeilijk om mensen te rekruteren en op te leiden voor de verzorgende beroepen, en om ze tewerk te stellen. Wat is het financieel statuut van die kinderverzorgers binnen het onderwijs en de welzijnssector ? Kennen ze dezelfde loonschalen, perspectieven en faciliteiten qua werken ? Er kan een schaarste optreden op de arbeidsmarkt. Vreest men dan geen overstap van de welzijnssector naar het onderwijs ? Ik denk even terug aan het debat van vorige week naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen. Ondanks alles is er onrust in de sector van de kinderdagverblijven. Ik hou dus mijn hart vast.

Mevrouw de minister, ik heb enkele concrete vragen en ik hoop dat uw antwoorden mij kunnen geruststellen. Zult u de overstap trachten tegen te houden ? Op welke manier denkt u de overstap tegen te houden ? Welke rust- en zekerheidsgevendende maatregelen zult u nemen voor de welzijnssector ?

Dan is er nog de kosteloze kinderopvang voor migranten en kansarmen. Mevrouw de minister, ik was enigszins verrast, want ik kreeg de indruk dat u minister Stevaert wilt imiteren en dat u daarom het woord 'gratis' gebruikte. Ik verstond trouwens niet goed wat u wou zeggen. We hebben hier in verband met het kinderopvangplan toch al herhaaldelijk gediscussieerd over deze kwestie. In dat plan staat dat kosteloosheid niet de enige of determinerende factor mag zijn als het over kinderopvang voor migranten en kansarmen gaat. Ook sociaal-culturele factoren spelen een rol en zorgen ervoor dat migranten en kansarmen niet altijd gebruik maken van de kinderopvang. Ik begrijp u dus niet goed, maar ik denk dat ik uw uitspraak moet plaatsen in de trend om een aantal dingen gratis uit te delen.

Mevrouw de minister, welke criteria hanteert u als u zegt dat u kosteloze kinderopvang voor migranten en kansarmen zult organiseren ? Niet alle migranten zijn kansarm en niet alle migranten hebben onvoldoende middelen. Toch maken zij niet altijd gebruik van kinderopvang. Op welke manier zult u zorgen voor voldoende kinderopvang, terwijl u weet dat er op dit ogenblik al veel vraag is naar meer kinderopvang ? Voor kosteloze en kwaliteitsvolle kinderopvang moet u volgens mij bij de gesubsidieerde sector zijn. Mijn vraag is dan hoe u die gesubsidieerde sector een extra impuls wilt geven ? Wanneer gaat de gratis kinderopvang voor kansarmen en migranten in ? Ik heb daar in de begroting geen cijfers over gezien, maar misschien staan ze ergens verdoken. Wat zal die gratis opvang kosten en waar kan ik dat in de begroting vinden ?

De voorzitter : Het plan om in kleuterscholen voor kinderverzorgsters te zorgen, heeft bij de kinderdagverblijven de vrees doen ontstaan dat hun personeel naar de kleuterscholen zal gaan. Ze zouden dan moeilijk nieuw personeel kunnen vinden. Ik dacht eerst dat aan elke kleuterklas een kinderverzorgster zou worden toegevoegd, waardoor er een enorm aanbod zou moeten zijn en waardoor de job in kwestie zeer aantrekkelijk wordt. De kinderverzorgsters kunnen hun aandacht dan op een bepaald kind richten. De kleuterleidster houdt zich immers bezig met de groep. Ik heb meteen een schriftelijke vraag gesteld en het antwoord dat ik kreeg heeft mij toch enigszins gerustgesteld.

Het blijkt te gaan over acht uur die aan een school worden toegekend en dan krijgen we uiteraard een ander verhaal. Iemand die een vaste betrekking heeft, zal die dan ook niet zomaar opgeven om acht uur in een kleuterschool te gaan werken. De kinderverzorgsters in de kleuterscholen zullen dus in meerdere klassen actief moeten zijn. Het is jammer dat de functie op die manier minder aantrekkelijk wordt, maar voor onze sector is dat misschien wel goed.

Wij hebben een beetje de vervelende reflex altijd over kinderdagverblijven te praten, maar ook de algemene maatregelen ter verhoging van het comfort in kleuterscholen worden door het parlement gesteund en bepleit. We moeten niet komen tot een conflict tussen onderwijs en welzijn, maar er was paniek in onze sector en die was, op basis van de berichten die toen rondgingen, terecht. Het antwoord dat ik gisterenochtend van de minister kreeg, stelt mij al meer gerust. Het blijft moeilijk om kinderverzorgsters te vinden, maar dat is een algemeen probleem dat niet binnen het bestek van deze vraag valt.

Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, collega's, deze vraag is het gevolg van een persconferentie die ik samen met minister Vanderpoorten heb gegeven. Op die persconferentie werd het onderzoek van de faculteit Pedagogische Wetenschappen van de Katholieke Universiteit Leuven besproken en becommentarieerd. In dat onderzoek werd nagegaan wat de ideale instapleeftijd voor de kleuterschool is : 2,5 of 3 jaar. De onderzoekers presenteerden genuanceerde maar duidelijke resultaten. Zij zeiden dat kinderen van 2,5 en 3 jaar een beetje tussen twee stoelen vallen. Aan de ene kant zijn ze kinderopvang beu en hebben ze nood aan nieuwe uitdagingen en aan de andere kant is het kleuterschoolsysteem nog niet echt aangepast

aan die kinderen, waardoor ze niet allemaal in staat zijn om al volledige dagen in de kleuterschool door te brengen. De nood aan zorg is trouwens ook groter dan de zorgen die in de kleuterschool voorhanden zijn.

Deze vastellingen resulteerden in de beslissing dat de instapleeftijd van 2,5 jaar behouden blijft, maar dat per kind naar de juiste oplossing moet worden gezocht door een flexibele overgang van kinderopvang naar kleuterschool mogelijk te maken via specifieke maatregelen in de kleuterscholen en de kinderopvang. Bovendien moeten we enkele financiële barrières wegwerken die nu nog tot gevolg kunnen hebben dat men kinderen die er nog niet klaar voor zijn, toch naar de kleuterschool stuurt.

Men heeft verschillende maatregelen voorgesteld. Een eerste voorstel was om in alle vormen van kinderopvang een specifiek programma aan te bieden voor kleuters vanaf twee jaar, dat meer rekening houdt met hun drang naar kennis. Er zou bijvoorbeeld worden gezorgd voor meer spelmogelijkheden en pre-kleuterklasactiviteiten. We zullen proberen om een deel van dit voorstel te realiseren in het kader van het kwaliteitsdecreet.

Ten tweede werd voorgesteld te voorzien in een naadloze overgang tussen kinderopvang en kleuterschool. Momenteel loopt er in Gent een experiment waarbij ouders hun kind een halve dag naar de kleuterschool kunnen laten gaan en de rest van de dag naar het kinderopvangcentrum sturen. We zouden dit experiment willen uitbreiden naar andere regio's.

Een ander voorstel was ten slotte om ervoor te zorgen dat in de kinderdagverblijven, waar de kinderen in iets grotere groepen zitten, kleuterleiders kunnen worden ingeschakeld, en omgekeerd mogelijk te maken dat het onderwijs een beroep kan doen op kinderverzorgers. Door CAO 5 is dat laatste sinds 1 september 2000 mogelijk, maar het aantal uren dat daarvoor ter beschikking wordt gesteld is zo klein en de wegingscoëfficiënt zo ingewikkeld dat deze maatregel heel weinig effect heeft.

De nieuwe CAO 6 voor het onderwijs voorziet vanaf 1 september 2001 in een extra urenpakket specifiek voor kinderverzorgsters. Momenteel wordt in het kader van het mozaïekdecreet gepraat over de amendementen die hiervoor nodig zijn. CAO 6 bepaalt enkel dat een speciaal urenpakket van minimaal acht uren per week kan worden toegekend aan elke autonome en elke aan een basischool verbonden kleuterschool met een nader te bepalen minimumaantal kleuters. De discussie gaat

Vogels

over dat minimumaantal. De VLOR en de vakbonden hebben over dit onderwerp gedebatteerd. Als resultaat daarvan komt er een amendement op het mozaïekdecreet. Dit amendement zal volgende week worden besproken in de commissie voor Onderwijs.

De werkomstandigheden van kinderverzorgsters die in een kinderdagverblijf werken, zijn uiteraard niet dezelfde als van degenen die in het onderwijs werken. De CAO's en de arbeidscontext verschillen. Angst is een slechte raadgever : het is overdreven om te denken dat er nu opeens een grote leegstroom zal ontstaan van de kinderdagverblijven richting kleuterschool. Men moet niet vergeten dat in het onderwijs gaan werken voor de kinderverzorgsters een reductie van hun opdracht inhoudt. Ze staan enkel nog in voor het verzorgen, want de kleuterleidsters nemen het opvoeden voor hun rekening. In de kinderdagverblijven hebben de kinderverzorgsters de globale leiding. Hun arbeidsvreugde zal daar mijns inziens groter zijn.

De Vlaamse regering heeft het in haar besluit van 23 februari 2001 inzake de tewerkstelling in de kinderdagverblijven over de functie van begeleider. We hebben Kind en Gezin gevraagd om op korte termijn een advies te geven over welke studies in aanmerking komen voor deze functie. Momenteel komen opvoeders en kleuterleiders al in aanmerking voor een betrekking als begeleider in een kinderdagverblijf. De diplomavereisten zijn dus al opengetrokken, zowel in het kleuteronderwijs als in de kinderdagverblijven.

We zouden nu heel bang kunnen zijn dat de opvoeders van de voorzieningen voor bijzondere jeugdzorg allemaal naar de kinderdagverblijven vertrekken omdat ze daar geen nacht- en weekendwerk moeten doen. Hetzelfde geldt voor de verpleegkundigen in de bejaardenzorg en de ziekenhuizen. Men kan echter geen beleid voeren op basis van dit soort paniecreacties. Er is sowieso een tekort aan verzorgend personeel in de brede zin van het woord, en het is onmogelijk de wet van de communicerende vaten helemaal uit te sluiten : als we een bepaald beroep openen voor een specifieke doelgroep, bestaat altijd de kans op een leegloop.

Door het Vlaams interprofessioneel akkoord en de CAO 319 zijn het statuut en het loon van de kinderverzorgsters echter aamerkelijk verbeterd. Ook de situatie van de opvoeders en de verpleegkundigen is erop vooruitgegaan. Uitgangspunt van het beleid is hoe dan ook het belang van het kind en de

kwaliteit van de opvang, en dat betekent dat we een opening moeten maken in de scheiding tussen het personeel van de kinderdagverblijven en dat van de kleuterscholen. Misschien zijn er nog andere opleidingen die voldoende garanties bieden voor kwalitatieve kinderopvang.

Wat de gratis kinderopvang betreft, merk ik op dat ik niet word beïnvloed door de mode om alles gratis te maken. De onderzoekers concludeerden dat de kinderopvang niet toegankelijk is voor de lagere sociale klassen en voor de allochtonen, en bij uitstek onderhevig is aan het Mattheüseffect. Dat heeft onder meer te maken met het grote tekort aan plaatsen in de kinderopvang. Mensen uit de middenklasse zijn veel beter in staat om hun leven te plannen. Ze schrijven op tijd in en bemachtigen de beste plaatsen. De anderen hinken achterop. De onderzoekers hebben gemeend een gemakkelijke boodschap te moeten brengen, en lanceerden het voorstel om de kinderopvang gratis te maken. Dat zou de kinderopvang immers alleszins toegankelijker maken voor allochtonen en kansarmen.

Ik heb daar zeer genuanceerd op geantwoord. 'Gratis' is een modewoord geworden. Als journalisten hier iets van zouden horen, zien ze de kop al voor zich : 'Gratis kinderopvang voor allochtonen'. De zaken zijn trouwens niet zo simpel. Wat heeft men aan gratis kinderopvang als er geen aanbod is ? We moeten in ieder geval het aanbod vergroten. Daarnaast moeten een aantal structurele drempels worden weggewerkt. Daar zijn we volop mee bezig. Allochtonen moeten zich thuisvoelen in de kinderopvang. Er lopen een aantal experimenten met socio-culturele aanpassingen om dat te verwezenlijken. Urgente en tijdelijke noden moeten kunnen worden beantwoord. Kansarmen hebben daar nog wel eens behoefte aan. Er komt dus veel meer kijken bij een betere kinderopvang dan alleen maar alles kosteloos maken. Als dat nodig is, moet opvang natuurlijk wel gratis kunnen. Dat principe hebben we al vastgelegd in de reglementering voor initiatieven inzake buitenschoolse opvang.

Verder zal de herziening van de ouderbijdrage ingaan op 1 januari 2002. In het perspectief daarvan hebben we momenteel, zoals de voorstellen nu zijn, voorzien in het nultarief. Dat nultarief is niet geënt op de kansarmen, de allochtonen of een andere specifieke doelgroep. Men zal bij de ouderbijdrage op basis van de sociale en economische positie van de betrokken ouder oordelen of de kostprijs een belemmering is om gebruik te maken van de kinderopvang. Ik heb geen greep op de manier waarop dit wordt weergegeven in de media. Het woord 'gratis' is inderdaad gevallen. Ik heb gezegd dat dit

Vogels

bestaat in de buitenschoolse opvang, en dat de schaal 'gratis' er vanaf 1 januari 2002 ook zal zijn in het kader van de ouderbijdrage. De norm zal daarbij echter niet het feit zijn dat men allochtoon of kansarm is zoals bedoeld door het onderzoeksrapport, maar wel de sociaal-economische positie.

Het is een goede zaak dat er eindelijk duidelijkheid is over de instapleeftijd. Het onderzoek van de faculteit Pedagogische Wetenschappen was een goed onderzoek. Men heeft een aantal suggesties gedaan die nu eigenlijk al mee worden geïncorporeerd in de beleidsuitvoering. Dat heeft de onderzoekers erg gelukkig gestemd. Volgens hen was het de eerste maal dat er zo snel rekening werd gehouden met de resultaten van hun onderzoek. Dat heeft te maken met de CAO 6, waarin reeds voorzien was in die kwaliteitsmaatregelen. Dat heeft ook te maken met onze werkzaamheden inzake de kwaliteitszorg in de kinderopvang, die vorig jaar werden afgerond. Er is de herziening van de ouderbijdrage en de uitbreiding van de plaatsen voor kinderopvang. Dit lijkt me een goede beslissing. Voor de ouders zullen een aantal voorstellen en maatregelen worden uitgewerkt zodat ze op een bewuste wijze kunnen kiezen op welke leeftijd ze hun kind willen doen instappen.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Ik dank de minister voor haar uitgebreide antwoord. Het aspect van de kinderverzorgsters zullen we moeten bekijken. De minister heeft het over een naadloze overgang die nu mogelijk is. Ik ken al tien jaar de situatie waarbij men 's ochtends de kinderen naar school brengt,

waarna de onthaalmoeder ze 's middags gaat halen om ze bij haar te slapen te leggen. Die naadloze overgang bestond dus al deels.

Wel rezen er altijd al vragen over het financieringsmechanisme dat ertoe leidt dat men eigenlijk wordt bestraft als men maar een halve dag werkt. Dat probleem is ondertussen verholpen. Die overgang lijkt me een goede zaak. Dit is een belangrijk resultaat. Toch blijft de eventuele overstap van kinderverzorgsters een bekommernis. Zo vindt men in de buitenschoolse kinderopvang blijkbaar geen personeel meer.

Ik dacht al dat ik niet mocht geloven dat u het had over gratis kinderopvang. Nu blijken het de onderzoekers te zijn die pleiten voor die gratis kinderopvang. Toch heb ik u dit heel uitdrukkelijk horen verklaren. De andere maatregelen vond ik dan weer veel minder terug, zowel in de televisiejournaals als in de kranten.

Veel belangrijker dan de boodschap dat een en ander gratis is, is dat er voldoende plaatsen zijn. Dat blijft een bekommernis. Regelmatig krijg ik reacties van kinderdagverblijven. Ze vinden dat ze geen kans krijgen. Ze vragen hoe het zit met die blinde vlekken, hoe men dat heeft vastgesteld. Dit moet dus verder worden bekeken, ook in het perspectief van de toegankelijkheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.49 uur.*
